אוהב ישראל — פרשת חיי שרה

ואברהם זקן בא בימי' וה' ברך את אברהם בכל. איתא בתנא דבי אליהו לא בימים של אברהם הכתוב מדבר אלא בימים מן העולם הבא ולעתיד לבוא אמר הקב"ה באו עשרה דורות מאדם ועד נח והחריבו את עולמי ואח"כ באו עשרה דורות מנח עד אברהם וסידרתי מן העולם מה שהעליתי בעולם. כיון שבא אברהם היה לבי ועיני על עולמי שנא' לבבתני אחותי כלה לבבתני באחת מעיניך באחד ענק מצורוניך משל למלך וכו'. ועוד במדרש רבה ואברהם זקן בא בימים אמר ר' שמואל בר יצחק אמר לו הקב"ה אני אומנותי גמילות חסדים תפסת אומנותי בוא ולבוש לבושי הדא הוא דכתיב ואברהם זקן בא בימים עכ"ל. ולהבינך זה דע כי הספרים כתבו כי יש מלבוש הנק' אור פני אל כמספר מלבוש. והנה המלבוש הזה נעשה מאותיות התורה שהם חיים וקיימים אורות עליונים רוחנים וקדושים מאוד כמשה"כ הוד והדר לבשת עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה ואמר זה על התורה הקדושה הם אורות עליונים רוחנים כשלומד אותם אדם לשמה אז נתהוה ונרקם ונעשה מהם המלבוש הזה. והנה כתיב ועתיק יומין יתיב ולבושי' כתלג חיור דהיינו לבוש החסד ואי' בזוה"ק יתיב לכפיא שביבין דנורא דילי' וזהו חסד דעתיק דנק' אברהם זקן חסד דעתיקא וזהו ואברהם זקן בא בימים היינו שאברהם זקן חסד דעתיקא נתלבש ובא ביומין עילאין קדישין שהם ששה שמות הוי"ה ב"ה וששה שמות יהו"ה במילואו הם ששה פ' ס"ג והוא מספר מלבוש מספר או"ר פנ"י א"ל כנ"ל וה' ברך את אברהם בכל ודרשינן בגמ' בת הי' לאברהם אבינו ובכל שמה בת היא כנס"י ונקראת בכל לפי שהיא דבוקה בבחי' כל. ויובן מה שאנו מברכין ומפליא לעשות דהיינו שהוא פלא מה שהקב"ה קושר הגוף עם הנשמה דבר גשמיי ברוחני והוא פלא גדול עי' בש"ע א"ח סי' וא"ו בהג"ה וכמ"כ יש בעולמות העליונים מדריגה שהוא קושר דבר גשמי ברוחני ואף שהגשם הזה הוא ג"כ אור עליון רוחני אעפ"כ נקרא גשם לעומת העולם שלמעלה הימנו שנק' שמי' ושנק בבחי' ארץ החיים ואנו רואין שהארץ הוא גשם לעומת השמים הנראים לנו וכמ"כ הארץ העליונה הוא בבחי' לעומת השמים העליונים ועל המדרגה הזאת אמר הכתוב כי כל בשמים ובארץ ומתרגמינן דאחיד בשמיא ובארעא כי המדריגה הזאת אוחז בשמים ובארץ רוחני וגשמי ומקשרם יחד ולכך היא נקראת בכל להיות שהיא דבוקה במדריגת כל שמקשר אותה אל השמים. ובכ"ל הוא מספר שם ב"ן ושם זה הוא מורה על העלאת מ"נ. והענין הוא כי כשישראל שמים אל לבם אהבת הבוב"ה ומשתוקקים מאוד לעבדו בתורה ומצות באהבה ויראה כדי לעשות נחת רוח לפניו ית"ש זהו העלאת מיין נוקבין שמעלות נשמות ישראל לאביהם שבשמים מה שהם משתוקקים לדבק באהבת הבוב"ה וברוך שמו והנה התחלת מחשבתם שנותנים אל לבם לשוב להשי"ת ומאין נמצא דבר. בוודאי הוא מאתו ית' ששולח להם המחשבה הזאת. וזהו סוד רוחא דשביק בה בעלה. ומעתה יובן דברי המדרש מאליו. מ"ש לא בימים של אברהם הכתוב מדבר אלא בימים מן העה"ב ולעתיד לבוא והיינו כמו שכתבנו שהכ' מדבר ביומין עילאין שאברהם זקן מתלבש בהם אמר

הקב"ה באו עשרה דורות מנח עד אברהם והחריבו את עולמי. ר"ל שלא היו מאמינים במלכות שמים שנק' עולם של הקב"ה כיון שבא אברהם היה לבו על עולמי היינו שאברהם היה התחלת כנ"י וזה מדויק בדברי הפסוק וה' ברך את אברהם בכל כנ"ל ומ"ש תפסת את אומנותי בוא ולבוש לבושי הוא מבואר כי ששת ימים עשה ה' וגו' ונקרא מלבוש וכמבואר לעיל הכל על נכון והבן: